

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14C/278/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314221672
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Valachová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2015:4314221672.1

Uznesenie

Okresný súd Levice v právnej veci navrhovateľky: J. D., N.. XX.XX.XXXX, A. C. R. XXX, XXX XX, v konaní zastúpený právnym zástupcom Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Kuzmányho 29, 040 11 Košice, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26; o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky vyplývajúceho z Dohody o o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka č. 8500015360 uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 17.09.2012.

Železniciam Slovenskej republiky, účelovému stredisku účtovné centrum Zvolen, so sídlom M.R. Štefánika 295/2, 960 02 Zvolen sa z a k a z u j e vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe Dohody o o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka č. 8500015360 uzavretej medzi navrhovateľkou a odporcom dňa 17.09.2012.

Súd u k l a d á navrhovateľke, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia podala návrh vo veci samej.

Toto predbežné opatrenie je predbežne vykonateľné dňom jeho nariadenia.

odôvodnenie:

Právny zástupca navrhovateľky uviedol ako rozhodujúcu skutočnosť odôvodňujúcu nariadenie predbežného opatrenia to, že navrhovateľka dňa 17.09.2012 uzatvorila s odporcom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500015360 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľke úver vo výške 1.500 eur. Navrhovateľka sa na základe predmetnej Zmluvy zaviazala v 42 - och mesačných splátkach v sume 80,37 eura vrátiť odporcovi istinu úveru spolu s poplatkom za poskytnutý úver. Navrhovateľka taktiež s odporcom dňa 17.09.2012 uzatvorila Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka č. 8500015360.

Ustanovenie § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) uvádza, že uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Odsek 2 predmetného ustanovenia uvádza, že proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

V bode 13.2. Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500015360 (ďalej len „Zmluva“) sa uvádza, že v prípade omeškania dlžníka so splácaním úveru alebo akéhokoľvek peňažného záväzku podľa Zmluvy je veriteľ

oprávnený predložiť platiteľovi mzdy dlžníka, spoludlžníka 1 a spoludlžníka 2 Dohodu o zrážkach zo mzdy a domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy. Pri uzatvorení Zmluvy o úvere išlo o vopred určenú zmluvnú podmienku vo formulárovom zmluvnom type, ktoré navrhovateľka musela akceptovať. Na základe uvedeného navrhovateľka považuje dohodu o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, uvádza, že je vo výrazne horšom postavení a výkonom zrážok zo mzdy by prišiel o svoj majetok.

Navrhovateľka uhradila vo forme splátok odporcovi sumu vo výške 321,48 eura, pričom uhradenie zvyšnej sumy si odporca uplatnil u zamestnávateľa navrhovateľky na základe Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka č. 8500015360 - na základe tejto dohody zamestnávateľ navrhovateľky poukázal na účet odporcu sumu 1.527,03 eura. Celkovo navrhovateľka ku dňu 31.08.2014 uhradila na účet odporcu sumu 1.848,51 eura - táto suma prevyšuje výšku samotného úveru, ktorý navrhovateľka obdržala od odporcu.

Navrhovateľka považuje samotnú Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dlžníka č. 8500015360 za neplatnú, nakoľko táto bola vopred predformulovaná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade nedošlo k individuálnemu dojednaniu neprijateľnej podmienky podľa § 53, ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Nakoľko odporca sa obrátil na zamestnávateľa navrhovateľky - Železnice SR a dožadoval sa, aby mu bolo prostredníctvom zrážok zo mzdy navrhovateľky umožnené uhradenie pohľadávky, navrhovateľka sa domáha prostredníctvom svojho právneho zástupcu ochrany súdnou cestou a žiada, aby súd zakázal zamestnávateľovi navrhovateľky - Železničiam SR vykonávať svojmu zamestnancovi (navrhovateľke v predmetnom konaní) zrážky zo mzdy.

Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 19. decembra 2007, sp. zn. 25 Cdo 140/2006 uvádza : „ Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov slúži jednak na zabezpečenie pohľadávky, ako aj na jej postupné uspokojenie, a to na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ktorá musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Obsahom dohody je súhlas dlžníka, aby platca z jeho mzdy vykonával zrážky vo vopred určenej výške a vyplácal ich veriteľovi, ktorému vzniká právo, aby po splatnosti pohľadávky boli vykonávané zrážky zo mzdy dlžníka a boli mu zamestnávateľom vyplácané. Účinnosť dohody nastáva okamihom, kedy je predložená dlžníkovmu platcovi mzdy, ktorý síce nie je účastníkom tejto dohody, je však podľa zákona povinný na základe dohody vykonávať od tej doby zrážky a vyplácať ich veriteľovi až do úplného uspokojenia pohľadávky. Musí pritom dbať, aby zrážky nepredstavovali viac, než pripúšťa zákon, a pri prípadnom poklese mzdy dlžníka ich v zodpovedajúcom rozsahu znížiť.

Ustanovenie § 551 OZ teda zamestnávateľovi dlžníka úplne jasne ukladá povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy svojho zamestnanca a poukazovať ich veriteľom potom, čo mu bola dohoda predložená, bez toho, že by bolo treba tento záväzok veriteľa a dlžníka akoukoľvek formou akceptovať a bez toho, že by prípadný nesúhlas platcu mzdy s dohodou, resp. právnou povinnosťou stanovenou mu zákonom, vyvolal akékoľvek účinky či zmenu v rozsahu či obsahu zákonných práv a povinností.

Keďže uvedené ustanovenie ukladá platcovi mzdy povinnosť zrážky vykonávať, a to v správnej výške, nesie zodpovednosť za neplnenie tejto zákonnej povinnosti a za vykonávanie zrážok v nesprávnej výške, navyše všetku túto činnosť nesie na svoje náklady s tým spojené.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pokiaľ ide o nedovolenosť plnenia, právna teória za nedovolený právny úkon považuje úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3, ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 52, ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500015360 je v záhlaví označená ako „úverová“, teda uzavretá podľa ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. a malo by sa jednať o tzv. absolútny obchod podľa § 261, odsek 3, písm. c) Obchodného zákonníka, ktorý by sa mal podľa klasického chápania spravovať výlučne len Obchodným zákonníkom bez ohľadu na postavenie jej účastníkov, t.j.

bez ohľadu či sa jedná o podnikateľa alebo nepodnikateľa, ide tu o spotrebiteľskú zmluvu. Tak ako to bolo už vyššie uvedené, svojou povahou s ohľadom na postavenie účastníkov zmluvy a jej obsah ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu a vzťah medzi veriteľom - dodávateľom - podnikateľom a dlžníkom - spotrebiteľom a preto sa na tento vzťah použijú ustanovenia spotrebiteľského práva.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka č.40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ods. 2 cit. ust., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa vnútroštátneho práva, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa v zmysle § 54 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka nemôžu odchyliť v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Taktiež nesmú obsahovať podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ustanovenie § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka obsahuje exemplifikatívny - príkladný, a teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Tento výpočet je zo strany zákonodarcu neustále dopĺňaný a precizovaný. Týmto spôsobom zákonodarcu reaguje na nesprávnu aplikačnú prax.

Podľa § 53, ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľnú podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53, ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53, ods. 4, písmeno k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú mimo iného aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53, ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54, ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54, ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 6 ods.1., smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 2. písm. a) smernice, na účely tejto smernice „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1. smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 102 ods. 1 vety prvej zákona č- 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne vydá predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 74 ods. 1 OSP, pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

V zmysle § 75 ods. 1 OSP predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 4 OSP, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má náležitosti podľa odseku 2, rozhodne súd bezodkladne najneskôr do 30 dní po doručení návrhu.

Podľa § 76 ods. 1 písm. f) OSP , predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal.

Podľa § 76 ods. 1 písm. e) OSP , predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nenakladal s určitými vecami alebo právami.

Podľa § 75 ods. 6 OSP, súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa prvej vety § 75 ods. 8, veta prvá OSP o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Podľa § 75 ods. 9 OSP, rozhodnutie o predbežnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho nariadenia.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012 uvádza: „ Právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre vydanie predbežného opatrenia, avšak ustanovenie § 75 ods. 6 O.s.p. dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o predbežnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na predbežné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Staršia legislatíva a teraz náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so

zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o vydanie predbežného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu predbežného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení navrhovateľa na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia predbežného opatrenia.“

Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. Ako vyplýva z tohto procesného inštitútu, ide o dočasné opatrenie, nariadením ktorého súd poskytne dočasnú ochranu práv a právom chránených záujmov účastníkov konania. Nevyhnutným predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie jeho potrebnosti, naliehavosti a primeranosti.

Vydanie predbežného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy. Rozhodnutie súdu o nariadení predbežného opatrenia musí vychádzať zo spoľahlivo zistených procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktoré sú sporné medzi účastníkmi konania a ktorého dokazovanie má povahu osvedčenia všetkých predpokladov na nariadenie predbežného opatrenia. Osvedčenie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie, pričom vykonávanie dôkazov je obmedzené dosiahnutím účelu inštitútu predbežného opatrenia. Dôkazy, ktoré nemôžu byť súdom vykonané ihneď, nie sú vhodné na osvedčenie, nakoľko preukazovanie hodnovernosti určitej okolnosti nie je viazané na predpisy upravujúce dôkazné konanie.

Nevyhnutným predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie jeho potrebnosti, naliehavosti, nakoľko sa predpokladá, že bez okamžitej, hoci len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené a primeranosti z toho pohľadu, či navrhované predbežné opatrenie je na jednej strane primerané ochrane práv oprávneného a na druhej strane či nadmerne neobmedzuje povinného.

Podľa viet prvej a druhej § 75 ods. 2 OSP návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Cieľom predbežných opatrení v občianskom súdnom konaní je dočasná právna úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej alebo slúžia ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. O nariadení predbežného opatrenia súdy rozhodujú pred začatím konania (§ 74 až 77 OSP) alebo v jeho priebehu (§ 102 OSP). Spoločným znakom oboch typov predbežných opatrení je ich predbežný, dočasný charakter.

Nariadenie predbežného opatrenia je opodstatnené a prípustné vtedy, ak sa takýmto rozhodnutím neprimerane nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi, pričom takýto zásah musí byť primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov. Rovnako musí byť primeraná aj eventuálna ujma vzniknutá dotknutému účastníkovi.

Zmyslom predbežného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenému účastníkovi a zabrániť zhoršovaniu jeho postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Aby však súd mohol predbežné opatrenie nariadiť, musí byť aspoň osvedčené, že existuje určité právo ochrany domáhajúceho sa subjektu, a že toto právo je ohrozené alebo narušené. Potrebnosť dočasnej úpravy je daná vtedy, ak predbežné opatrenie zabezpečí účel občianskeho súdneho konania, teda v konkrétnom prípade odporcovi stanoví povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky a priamo zamestnávateľovi navrhovateľky zakáže vykonávať zrážky zo mzdy (iných príjmov) navrhovateľky.

Podmienkou vydania predbežného opatrenia na návrh účastníka je vecná súvislosť medzi navrhovaným predbežným opatrením a právnym vzťahom, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Z uvedeného tiež vyplýva, že vzťah, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť dočasná ochrana, bude s

konečnou platnosťou vyriešený v konaní vo veci samej a účastníkmi tohto konania sú tí, ktorí sú účastníkmi konania vo veci samej. Medzi účastníkmi konania musí jestvovať právny vzťah a okrem tvrdenia a osvedčenia právneho vzťahu sa vyžaduje tvrdiť a osvedčiť nárok alebo právo, ktoré je ohrozované alebo porušované. Navrhovateľ musí rovnako v návrhu preukázať, že na predbežnom opatrení má právny záujem, tj. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov.

Súd pri nariadení predbežného opatrenia vychádzal iba z tvrdení navrhovateľky a po preštudovaní súdneho spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 14C/278/2014 a po posúdení všetkých uvádzaných okolností dospel k záveru, že v danom prípade je potreba dočasného upravenia pomerov účastníkov konania. Z návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyplýva, že istým spôsobom môže byť ohrozené zabezpečovanie základných potrieb navrhovateľky a jej rodiny, nakoľko táto nemôže každý mesiac disponovať so značnou časťou jej príjmu. Vychádzajúc z tvrdení navrhovateľky má súd za to, že navrhovateľke môže hroziť nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, a preto súd predbežne zakázal zamestnávateľovi navrhovateľky vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky.

Zároveň je nutné uviesť, že v súlade s ustálenou súdnou praxou (judikatúrou všeobecných súdov Slovenskej republiky, ako i Súdneho dvora Európskej únie) je naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv vždy daný.

Vzhľadom na to, že bola preukázaná nutnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania, na základe vyššie uvedených a preukázaných skutočností a zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Leviciach v 2 písomných vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.